

ת"פ 45534/11/20 - מדינת ישראל נגד מירון אליה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45534-11-20 מדינת ישראל נ' אליה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ
המאשימה מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירות שוטרים
נגד מירון אליה ע"י עוה"ד אורית חיון ודין כוכבי
הנאשם

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת תקיפה. תמצית עובדות האישום היא, כי ביום 3.4.20, בעת ששירת כקצין במשטרת ישראל, תקף הנאשם אזרח במהלך פעילות מבצעית שעניינה הפרות סדר בשכונת מאה שערים בירושלים.

לפני בקשת הנאשם לקבלת חומרי חקירה. הבקשה נוגעת למספר ראשים, ולשם הנוחות אדון בכל אחד מהם בנפרד:

הסדר פיצויים בין המדינה למתלונן

מהבקשה עולה, כי המדינה הגיעה עם המתלונן בהליך להסדר במסגרתו שולם לו כפיצוי על האירוע מושא האישום סכום של 15,000 ש"ח. על פי הבקשה, ההסדר נחוץ לנאשם לצורך הגנתו.

המאשימה הודיעה, כי העבירה את החומר המבוקש לעיון הנאשם, ועל כן עניין זה בא על פתרונו.

חומר הנוגע להליך פלילי שהוגש נגד קצין אחר ביחידה

על פי הבקשה, הנאשם חשף כי קצין אחר ביחידה עבר לכאורה עבירות כלפי שוטרות, ובשל כך הוגש נגדו כתב אישום. בבקשה נטען, כי אותו קצין הוא חברו הטוב של מפקדו של הנאשם, וכי ברקע ההליך שלפני התנכלות של אותו מפקד לנאשם כנקמה על חלקו בחשיפת העבירות שלכאורה עבר הקצין.

המאשימה השיבה, כי טרם התקבלה החלטה בשאלת העמדת הקצין האחר לדין, וכי חלקו של הנאשם באותו עניין שולי. במסגרת תשובתה העמידה המאשימה לעיון בית המשפט את הודעותיהם של הנאשם ושל מפקדו.

בהשלמת טיעון שהוגשה לאחר קבלת תגובת המאשימה, שבה ב"כ הנאשם על טענתה כי מפקדו של הנאשם פעל שלא כדין במהלך חקירתו של הקצין ובקשה כי בית המשפט יעיין במלוא חומר החקירה שנאסף, ולא בהודעות הנאשם

ומפקדו בלבד.

לא מצאתי דבר בחלקה זה של הבקשה. מהחומר שלפני לא עולה כל קשר בין החשדות כנגד הקצין האחר ובין ההליך שלפני, ולו הדחוק והרחוק ביותר. כמו כן הנאשם לא ביסס את טענתו, כי מפקדו לשעבר פעל על מנת להפלילו במעשים המיוחסים לו בהליך זה כנקמה על חלקו באותו עניין, ולו ברמה המינימלית. הנאשם אף לא הציג כל בסיס לטענה, כי מפקדו פעל שלא כדין במסגרת חקירת הקצין האחר - ובמיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהתיק בעניינו של המפקד נסגר.

מעבר לדרוש אומר, מקל וחומר, כי כשם שמידע ביחס לתיקים סגורים של עד אינו מהווה חומר חקירה, ברור שחומר חקירה גולמי הנוגע לתיקים סגורים אינו מהווה חומר חקירה, שהרי בית משפט לא יברר אגב גררא בהליך אחד, חשדות שנוגעים לתיק אחד שנסגר.

לאור זאת דוחה חלק זה של הבקשה.

רשימת חומר חקירה

על פי הטענה, רשימת חומר החקירה שנאסף אינה ערוכה כדין ויש להוסיף עליה פרטים נוספים ורבים. הרשימה צורפה לבקשה ועיניתי בה, ונחה דעתי כי היא נערכה באופן מספק: מהרשימה עולה כי המסמכים שנאספו סומנו, ויש ברשימה די פירוט לצורך זיהוי חד משמעי של כל מסמך.

אזכיר מושכלות יסוד: רשימת חומר חקירה, כשמה, אמורה לזהות את החומר שנאסף, באופן שמבטיח שבידי ההגנה מלוא החומר, אך לא מעבר לכך.

לפיכך דוחה חלק זה של הבקשה.

תיק החקירה שנפתח בשל האירועים מושא כתב האישום

על פי עובדות האישום, האירוע המיוחס לנאשם היה לאחר סיום טיפול בהפרות סדר, כאשר הכח עליו פיקד היה בדרכו אל מחוץ לשכונת מאה שערים. על פי הבקשה, עשרות אזרחים תקפו שוטרים במהלך אותו אירוע, ויש לברר האם מוצתה החקירה בעניינם על מנת לזהותם ולהעמידם לדין.

המאשימה השיבה, כי איתרה מספר מסמכים רלוונטיים נוספים, אותם העמידה לעיון הנאשם, וטענה כי יתר החומר שנאסף אינו רלוונטי להליך. במסגרת תשובתה צרפה את תיק החקירה ורשימת דו"חות הפעולה שנערכו, לעיון בית המשפט.

ב"כ הנאשם הגיבה לכך בכתב וטענה כי החומר שנאסף דרוש לה לצורך הגנת הנאשם ובקשה כי בית המשפט יעיין במלוא החומר שנאסף.

עיינתי בתיק החקירה מושא הבקשה. החומר הרלוונטי מתוך התיק הועמד לעיון הנאשם ולא ראיתי כי החומר הנוסף דרוש להגנת הנאשם, או יכול לתרום משהו לביור התיק. מעבר לכך, אין בחומר כל אחיזה לטענה כי המאשימה נמנעה מלמצות את החקירה והתעלמה מעבירות שעברו מעורבים רבים אחרים שניתן לזהותם ולהעמידם לדין.

מעבר לדרוש אוסיף, כי תיק החקירה מלמד על כך שיש חשוד שנעצר ונחקר בחשד לתקיפת שוטרים, וטרם התקבלה החלטה בעניין הגשת אישום בעניינו. משכך, חשיפת התיק עלולה לשבש את החקירה בעניינו של אותו חשוד. אדגיש, כי מדובר בשיקול מסדר שני, וככל שהייתי סבור כי החומר תורם להגנת הנאשם ולו במעט, הייתי מורה להעמידו לעיונו.

כתבי אישום שהוגשו בגין התפרעויות בתקופת הסגר

בשולי הבקשה, התבקשה קבלת "כל כתבי האישום אשר הוגשו בגין התפרעויות אשר חוללו אזרחים בתקופת הסגר והחלת צו בריאות העם" - הנאשם לא נימק את חלקה זה של הבקשה ולא הראה כל קשר, ולו הדחוק והרחוק ביותר בין ההליך שלפני ובין ההליכים האמורים, ולא הראה מה התרומה של עיון בכתבי אישום שהוגשו נגד אחרים לבירור עניינו. לא מצאתי ממש בטענה הנוספת שעלתה בדיון לפני, כי יש לבחון את הבקשה על פי המבחנים שבחוק חופש המידע. עסקינן בבקשה שהוגשה במסגרת הליך פלילי, ואין מקום לעשות "קיצורי דרך" ולעקוף את המנגנונים שנקבעו בחוק חופש המידע, כאשר מדובר בחומר שאין לו כל קשר להליך. אזכיר בהקשר זה, כי על נאשם המבקש לקבל חומר חקירה לשם ביסוס טענה של אכיפה ביררנית, רובץ נטל של הבאת ראיה ראשונית לטענתו, והנאשם רחוק מאוד מלעמוד בנטל זה.

על כן דוחה גם את חלקה זה של הבקשה.

סיכום

מתשובת המאשימה עולה, כי חלק מהחומר המבוקש הועמד לעיון הנאשם, ועניין זה בא על פתרונו.

לא מצאתי דבר ביתר חלקי הבקשה, ועל כן היא נדחית.

המאשימה יכולה לקבל לרשותה חזרה את החומר שהועמד לעיון בתיאום עם המזכירות.

ניתנה היום, י' אייר תשפ"א, 22 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.